

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 20ής Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation κατά Bezirkshauptmannschaft Gmünd

(Υπόθεση C-664/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 2000/60/ΕΚ — Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα των υδάτων — Άρθρο 4, παράγραφος 1, και άρθρο 14, παράγραφος 1 — Υποχρέωση πρόληψης της υποβάθμισης της κατάστασης των υδατικών συστημάτων και υποχρέωση ενθάρρυνσης της ενεργούς συμμετοχής όλων των ενδιαφερόμενων μερών στην υλοποίηση της οδηγίας — Σύμβαση του Aarhus — Συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα — Άρθρο 6 και άρθρο 9, παράγραφοι 3 και 4 — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Έργο το οποίο ενδέχεται να έχει επιπτώσεις στην κατάσταση των υδάτων — Διοικητική διαδικασία αδειοδότησης — Οργάνωση για την προστασία του περιβάλλοντος — Αίτημα να της αναγνωριστεί η ιδιότητα του μέρους στη διοικητική διαδικασία — Δυνατότητα επίκλησης δικαιωμάτων που αντλούνται από την οδηγία 2000/60/ΕΚ — Αποκλεισμός της ιδιότητας του μέρους στη διαδικασία και του δικαιώματος προσφυγής σε περίπτωση που δεν γίνει εγκαίρως επίκληση των δικαιωμάτων αυτών στη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας)

(2018/C 072/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation

κατά

Bezirkshauptmannschaft Gmünd

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία υπογράφηκε στο Aarhus στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι περιβαλλοντική οργάνωση η οποία έχει συσταθεί νομίμως και λειτουργεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις του εθνικού δικαίου πρέπει να έχει τη δυνατότητα να προσβάλει ενώπιον δικαστηρίου μια απόφαση αδειοδότησης έργου που ενδέχεται να αντιβαίνει στην υποχρέωση πρόληψης της υποβάθμισης της κατάστασης των υδατικών συστημάτων, την οποία επιβάλλει το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων.
- 2) Οι συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφος 3, της εγκριθείσας με την απόφαση 2005/370 Σύμβασης αυτής, του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/60 έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν κανόνες του εθνικού δικονομικού δικαίου οι οποίοι αποκλείουν, σε μια περίπτωση όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης, τις οργανώσεις για την προστασία του περιβάλλοντος από το δικαίωμα συμμετοχής, υπό την ιδιότητα του μέρους στη διαδικασία, σε διαδικασία αδειοδότησης με σκοπό την υλοποίηση της οδηγίας 2000/60 και οι οποίοι παρέχουν το δικαίωμα προσφυγής κατά των αποφάσεων που λαμβάνονται κατόπιν τέτοιας διαδικασίας μόνον σε όσα πρόσωπα έχουν την ως άνω ιδιότητα.
- 3) Υπό την επιφύλαξη του ελέγχου από το αιτούν δικαστήριο των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών και των κρίσιμων κανόνων του εθνικού δικαίου, το άρθρο 9, παράγραφοι 3 και 4, της εγκριθείσας με την απόφαση 2005/370/ΕΚ Σύμβασης, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει, σε μια περίπτωση όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης, να εφαρμοστεί έναντι περιβαλλοντικής οργάνωσης κανόνας αποκλεισμού ο οποίος προβλέπεται στο εθνικό δικονομικό δίκαιο και ορίζει ότι όποιος παραλείπει να προσβάλει εγκαίρως αντιρρήσεις, ήδη στο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας και το αργότερο κατά τη διεξαγωγή της προφορικής συζήτησης στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας, χάνει την ιδιότητα του μέρους στη διαδικασία και δεν μπορεί, ως εκ τούτου, να ασκήσει προσφυγή κατά της απόφασης που λαμβάνεται με το πέρας της ίδιας πάντοτε διαδικασίας.

⁽¹⁾ EE C 111 της 29.3.2016.